

левско Височество наслѣдния принцъ Лайхтенберски. Въ 1853 год. прокомандированъ при Образцовия кавалерійскій полкъ. Въ 1854 год. назначенъ билъ за командантъ на втория дивизионенъ Нижегородски Драгунски полкъ.

Въ 1855 год. билъ назначенъ да командува Нижегородския Драгунски полкъ, въ сжщата година за отличие противъ Турцитѣ билъ произведенъ въ Генераль-Майоръ. Въ 1858 г. билъ зачисленъ при Армейската кавалерия и въ записната войска. Въ 1859 г. билъ назначенъ въ распоряжение на Наказния Атаманъ на Донската войска съ зачисляване при Армейската кавалерия. Въ сжщата год. билъ назначенъ исполняющій должность на началникъ штаба на Донската войска. Въ 1861 год. подтверденъ въ тая длѣжность и два мѣсяца изпълнявалъ длѣжността на Наказния Атаманъ. Въ 1861 год. за отличие по службата билъ произведенъ въ Генераль-Лейтенантъ. Въ 1863 год. за раната билъ отпустнатъ отъ служба, и въ 1868 год. изново билъ опредѣленъ при Армейската кавалерия, съ причисляване при министерството на Внѣшнитѣ дѣла. Въ 1869 год. билъ назначенъ за Киевски, Подольски и Волински Генераль-Губернаторъ съ оставанне при Армейската кавалерия; а въ сжщата година пожалованъ въ звание Генераль-Адъютантъ. Въ времето на Русско-турската война той бѣше командиръ на 13 корпусъ.

Князь Александръ Михайловичъ е участвовалъ въ многобройни битки съ черкезитѣ и турцитѣ, и е билъ раненъ съ куршумъ въ лѣвата нога подъ колѣното. Въ 1847 г. при нападението обградата на Аула-Санти е билъ ударенъ съ камание въ рамото (контуженъ). Въ 1854 г. въ битката при Кюрукъ-Дари билъ раненъ съ щучеренъ куршумъ въ предната страна на лѣвото рамо.

За личната му храбрость въ биткитѣ, за точното изпълнение на заповѣдитѣ на началството, за отличната му распоредителность, Князьтъ е Височайше награденъ, освѣнь повишение въ чиноветѣ, съ белѣзи на отличие: съ ордени Св. Георгия отъ 4 степенъ, Св. Александра Невскаго, съ ордена на Бѣлий Орелъ, Св. Владимира отъ 2 степенъ, Св. Анна отъ 1 степенъ съ мечове, Св. Станислава отъ 2 степенъ съ мечове, и корона, Св. Анна отъ 2 степенъ съ мечове, Св. Владимира отъ 4 степенъ съ мечове и лента (бантъ), съ Кавказскій бѣлѣгъ, съ знакъ за въвеждане наредбитѣ за селянитѣ. Освѣнь това Князьтъ има злата сабя съ надписъ: „за храбрость“ медали: бронзова отъ 1853—56 на Георг-